

Като похапне антидоръ и теплотж ся напие, и като си умые уста-та и рждѣ-тѣ, Императоръ-тъ по истій-тъ пжтъ излиза изъ алтарь-тъ и като му испѣжтъ многолѣтіе тура коронж-тж на главж-тж си. Пощо ся свърши Богослуженіе-то и приіме поздравленія сосъ скиптръ-тъ и държавж-тж въ рждѣ-тѣ си оставя Успѣнскій-тъ храмъ.

Тайнство-то на муропомазаніе-то никой не може да свърши освѣтъ архіерей и священникъ. А да освати само-то муро за тайнство може токмо архіерей. Въ русіж муро-то, кое-то ся съставлява, како и слѣдува, отъ избранны благовонны травы, масти и дървено масло, приготавлиавася и освящавася за всички-тѣ руски православны църквы само въ синодскій-тъ домъ въ Москвж и въ Кіевъ (въ лаврж-тж) и то едначь въ годинж въ страствж-тж недѣлж.

Послѣ, като ся свърши тайнство-то на муропомазаніе-то надъ кръщеный-тъ, священникъ-тъ съ кръщеный-тъ и кръщельникъ-тъ му ходи около купель-тж съ запалены свѣщи. Това значи духовнж-тж радость на всички-тѣ онизи, кои-то сж участвовали въ просвѣщеніе-то на кръщеный-тъ, а свѣщи-тѣ значатъ онзи свѣтъ, онози озареніе, отъ кои-то ся сподобилъ кръщеный-тъ да приіме въ благодатнж-тж водж на кръщеніе-то.

При забикалянье-то около купель-тж радостно ся пѣе стихъ-тъ: Елицы во Христа креститесь, во Христа облекостесь (Гал. 3,27). Това значи по ново-български: „вій, кои-то сте ся окръстили во Христа, во Христа сте ся облекли“, сирѣчь прияхте не само имя отъ Христа, но и ся задължихте да усвоите себѣ си Христовый-тъ духъ (таквж любовь кѣмъ близкій-тъ, коя-то е готова благодушно и смиренно да преноси все за обща польза не само за земнж но и небеснж), — одължихте ся свято да живѣете. Иста-та мысль ся развива въ читаемый-тъ предъ купель-тж Апостоль (рим. 6,3 — 11). А Евангеліе-то, кое-то ся чите при кръщеніе-то, возвѣщава за радостно-то явленіе на Нашей-тъ Спаситель кѣмъ ученицы-тѣ подирь въскрѣсеніе-то въ Галилейскж-тж горж и за установленіе-то на всички-тѣ необходимо, свято кръщеніе.

Послѣ Евангеліе-то произносися ектенія, въ коиж-то просятъ Бога, за да сохранява Онъ новопросвѣщенный-тъ въ вѣрж на чисто-то (православно) исповѣданіе и даде милость, миръ, здравье и спасеніе на кръщеный-тъ и восприемникъ-тъ му.

А чтѣ значи кога омыва священникъ-тъ помазанны-тѣ съ муро части на тѣло-то на новопросвѣщенный-тъ?

Предъ това омовеніе священникъ-тъ чита молитвж на раз-